

[Lone Møller]

Deltidsansatte har problemer med at benytte ordningen. Det muliggøres nu ved, at det tillades, at der udbetales supplerende understøttelse efter de sædvanlige regler ved heltidsforsikredes overtagelse af deltidsstillinger, der besættes ved orlov. Muligheden for en op til to ugers oplæringsperiode i forbindelse med start af en orlovsperiode på mindst 13 uger er en klar forbedring. Der lempes på kravet til erstatningspersonen, således at vikarer kan indgå i orlovsstillinger. Det er dog stadig en hovedregel, at ansættelse i en orlovsstilling skal ske med en person, der er aktuelt ledig, og det er fortsat en betingelse, at afløseren er dagpengeberettiget.

Målgruppen udvides desuden med selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller. Ordningen forudsætter dog for denne gruppe, at der foreligger dokumentation for ophør med arbejde i virksomheden i orlovsperioden, f.eks. i form af ansættelse af erstatningsarbejdskraft.

Lovforslaget indebærer desuden en række justeringer som konsekvens af ressortomlægningen til Undervisningsministeriet samt Voksenuddannelsesrådets sammensætning.

Dette og forslaget som helhed kan Socialdemokratiet tilslutte sig, og vi tilsiger en hurtig udvalgsbehandling.

Eva Møller (KF):

Jeg er ganske enig med Socialdemokratiets ordfører, fru Lone Møller, i de sidste bemærkninger. Også Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig forslaget som helhed, og vi er også indstillet på en hurtig udvalgsbehandling af det foreliggende forslag. Det er jo et led i et forlig: først aktiveringspakken og derefter de ændringer, vi lavede i aktiveringspakken, fordi vi så, at den ikke havde fået den ønskede effekt.

Jeg vil gerne sige, at for Det Konservative Folkeparti er det meget tilfredsstillende – endog særdeles tilfredsstillende – at det nu er muligt for såvel selverhvervende som medhjælpende hustruer at komme med ind under forslaget. Det synes vi er et godt og rigtigt princip, ligesom vi er utrolig tilfredse med, at man stadig har bevaret den grundlæggende idé med ordningen, nemlig at det skal bero på frivillige aftaler mellem arbejdsgivere og arbejdstagere.

Vi synes også om den smidighed, der ligger i muligheden for, at deltidsansatte kan komme med, og at man kan bruge en, som i forvejen er ansat i virksomheden, til at gå ind i ordningen, samtidig med at man får en anden i uddannelse.

I det hele taget synes vi, der er mange positive elementer, og jeg vil sige fortrinsvis elementer, som er positive set med konservative øjne. Så vi er meget tilfredse med forslaget.

Anders Mølgaard (V):

Som tidligere beskrevet drejer dette lovforslag sig om at fremme og smidiggøre anvendelsen af den eksisterende rotationsordning. I Venstre finder vi det meget positivt, at rotationsordningen nu udvides til også at omfatte de selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller. For Venstre er det vigtigt, at selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller opnår samme muligheder som lønmodtagere.

Som bekendt er Venstre med i kredsen af partier, som den 15. februar indgik aftale om dette tillæg, der supplerer aktiveringsaftalen, og derfor støtter Venstre naturligvis lovforslaget.

Køpke Christensen (FP):

Forslaget her, L 202, er jo baseret på myten om, at mængden af arbejde skulle være konstant eller sagt på en anden måde: At der kun eksisterer en bestemt mængde arbejde. Herved konkluderes det faktisk, at arbejdsløsheden kan reduceres, hvis arbejdsmængden fordeles, eller hvis arbejdsstyrken reduceres.

De sidste 30 års arbejdsmarkedspolitiske initiativer har været baseret på denne myte. Arbejdstidsforkortelsen var f.eks. et forsøg på at fordele arbejdet, mens efterlønsordningen og den betalte forældreorlov var et forsøg på at reducere arbejdsstyrken. Men på trods af disse tiltag er den uhyggelige arbejdsløshed fortsat voksende. At disse tiltag ikke formår at reducere ledigheden, skyldes naturligvis, at arbejdsmængden ikke er konstant, som nogle har påstået. Hvis arbejdsstyrken reduceres, reduceres mulighederne for produktivitet samtidig. Den slags tiltag afskærer os fra den mulige velstand, som vil kunne opnås under et mere fleksibelt arbejdsmarked.